

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1509004001

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองหมู่น้ำ เป็นสาขาของแม่น้ำ คลองแม่ข่า/แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 13 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 4 ตำบลทอน ตำบล ทอนควาย อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา								
X(UTM)	492034	Y(UTM)	2068965	X(UTM)	492064	Y(UTM)	2068922					
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง						
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		2.0		2.0		1:1.5						
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		1.0		2.0		1:1.5						
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา												
- ทางน้ำเปิด		-		-		-						
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	-	เมตร				
						จำนวนตอม่อ	-	ช่อง				
- กรณีท่อลอด	ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	1.0	เมตร	ยาว	8	เมตร	จำนวนท่อ	2	ช่อง		
	ท่อเหลี่ยม	กว้าง	-	เมตร	สูง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท่อ	-
- อื่นๆ		ไซฟอนลอดใต้คลองชลประทานเลี้ยงเมืองสันป่าตอง-หางดง										
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		2.0		2.0		1:1						

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร

การตัดผิวของลำน้ำ
ไม่ตัดผิว

วัสดุที่ใช้ตัดผิวของลำน้ำ
ด้านเหนือลำน้ำเหมืองไม่มีการตัดผิวปกคลุมด้วยผิวดิน
แต่มีพืชน้ำคอนกรีตอยู่ฝั่งซ้ายของลำน้ำระยะทาง
50.0 m.
ส่วนทางด้านท้ายน้ำมีการตัดผิวด้วยคอนกรีต

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย

ความถี่ที่เกิดความเสียหาย
ทุกปี

ระดับความเสี่ยง ปานกลาง

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (ลำเหมืองหมู่น้ำมีตะกอน และวัชพืชสะสมหนาแน่นทางด้านเหนือน้ำ)
- > โดยมนุษย์ จาก ระบบสาธารณูปโภค: ท่อลอดถนนที่ตัดลำน้ำมีขนาดเล็กเกินไประบายน้ำหลากไม่ทัน

อื่นๆ (ไซฟอนลอดใต้คลองชลประทานมีขนาดหน้าตัดไม่เหมาะสม)

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข กรมทางหลวง

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาคือเบื้องต้น
ลำเหมืองหมู่น้ำ มีไซฟอนลอดใต้ถนนทางหลวงหมายเลข ชม.3035 (ถนนเลี่ยงเมืองสันป่าตอง-หางดง) มีขนาดไม่เพียงพอที่จะระบายน้ำออกจากลำเหมือง ทั้งนี้ทางด้านเหนือน้ำได้มีการพืชน้ำคอนกรีตเพื่อป้องกันการเอ่อล้นจากลำเหมืองหมู่น้ำ เข้าพื้นที่เกษตรกรรมบริเวณนั้น มีการทำเป็นพืชน้ำคอนกรีตระยะประมาณ 50 m. ส่งผลให้ช่วงที่ไม่ได้ทำเป็นพืชน้ำก็ยังสามารถจะไหลเอ่อเข้าท่วมพื้นที่ดังกล่าวได้เช่นกัน ประกอบกับเป็นลำเหมืองที่มีวัชพืชและตะกอนสะสมเป็นปริมาณมาก	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยวิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $10.72 \text{ m}^3/\text{s}$ วางแผนมาตรการการขุดลอก กำจัดวัชพืช และสิ่งปฏิกูลตามระยะเวลาที่เหมาะสม

รูปภาพประกอบ

